

Danielin kirja - Numero seitsemänkymmentä

Muinaisista tauluista nykyaikaisiin velvollisuuksiin: liiton matkan paljastuminen

Jeff Pippenger
2024-02-03

Kun Herra teki liiton muinaisen Israelin kanssa, Hän antoi kaksi taulua liittosuhteen perustukseksi ja vertauskuvaksi. Nämä kaksi taulua osoittivat myös muinaisen Israelin velvollisuuden esittää maailmalle elävä todistus kahdesta taulusta. Kun Herra teki liiton nykyisen Israelin kanssa, Hän antoi kaksi taulua liittosuhteen perustukseksi ja vertauskuvaksi. Nämä kaksi taulua osoittivat myös heidän velvollisuutensa esittää maailmalle elävä todistus kaikista neljästä taulusta.

Kaksi taulua annettiin kirjaimelliselle muinaiselle Israelille heti sen jälkeen, kun Jumala vapautti heidät Egyptin orjuuden kirjaimellisesta ikeestä ja toi heidät Punaisenmeren ylitykseen liittyneen pettymyksen kautta. Se ajanjakso, jonka kirjaimellinen muinainen Israel oli orjuudessa, oli profetiassa täsmällisesti osoitettu neljäksisadaksi kolmekymmeneksi vuodeksi, ja orjuudessa ollessaan kirjaimellinen muinainen Israel unohti seitsemännen päivän sapatin ja lakkasi sitä viettämästä.

Nuo kaksi kivitaulua annettiin hengelliselle nykyiselle Israelille juuri sen jälkeen, kun Jumala oli vapauttanut sen katolisen orjuuden hengellisestä orjuudesta ja johdattanut sen vuoden 1844 suuren pettymyksen läpi. Aikajakso, jonka hengellinen nykyinen Israel oli orjuudessa, oli profetiassa nimenomaisesti ilmaistu tuhatkaksi kahdeksaksikymmeneksi vuodeksi, ja orjuutensa aikana hengellinen nykyinen Israel unohti seitsemännen päivän sapatin ja lakkasi sitä noudattamasta.

Juuri siinä historian hetkessä, jolloin Jumala antoi Moosekselle kaksi kivitaulua vietäväksi muinaiselle Israelille, hänen veljensä Aaron valmisti kultaista vasikankuvaa. Kymmenen käskyn kaksi taulua osoittavat, että Jumala on kiivas Jumala, ja Hänen kiivautensa ilmenee erityisesti epäjumalanpalvelusta vastaan, ja Mooseksen laskeutuessa vuorelta muinainen Israel tanssi alastomana kultaisen kuvan ympärillä, jonka oli tehnyt se, joka oli valittu Jumalan puhemieheksi.

Ja Mooses kertoi Aaronille kaikki Herran sanat, joka oli hänet lähettänyt, sekä kaikki tunnusteet, jotka hän oli käskenyt hänen tehdä. Ja Mooses ja Aaron menivät ja kokosivat yhteen kaikki israelilaisten vanhimmat. Ja Aaron puhui kaikki sanat, jotka Herra oli puhunut Moosekselle, ja teki tunnusteet kansan nähden. 2. Moos. 4:28–30.

Sen profeetan veli, joka johti muinaista Israelia liiton historian aikana, jolloin kaksi liitontaulua annettiin, oli johtaja kateuden kuvan kapinassa. Sen profeetattaren aviomies, joka johti nykyajan Israelia liiton historian aikana, jolloin kaksi liitontaulua annettiin, oli johtaja vuoden 1863 kapinassa, ja vuosi 1863 merkitsee adventismin ensimmäistä sukupolvea siten, että se esitetään kateuden kuvana, joka asetettiin alttarin portin sisäänkäynnille.

Sitten hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nosta nyt silmäsi pohjoista kohti. Niin minä nostin silmäni pohjoista kohti, ja katso, alttariportin pohjoispuolella, sisäänkäynnin luona, oli tämä kiivauden kuva. Hesekiel 8:5.

“alttari” on Kristuksen vertauskuva.

”Olemme vaarassa sekoittaa pyhän ja tavallisen. Jumalalta tulevaa pyhää tulta tulee käyttää ponnisteluissamme. Todellinen alttari on Kristus; todellinen tuli on Pyhä Henki. Tämä on innoituksemme. Vain silloin, kun Pyhä Henki johtaa ja ohjaa ihmistä, hän on turvallinen neuvonantaja. Jos käännymme pois Jumalasta ja Hänen valituistaan tiedustelemaan vieraiden alttarien ääreltä, meille vastataan tekojemme mukaan.” Selected Messages, kirja 3, 300.

“Portti” on seurakunta.

“Nöyrälle, uskovalle sielulle Jumalan huone maan päällä on taivaan portti. Ylistyslaulu, rukous, sanat, joita Kristuksen edustajat puhuvat, ovat Jumalan määräämiä välikappaleita kansan valmistamiseksi ylhäällä olevaa seurakuntaa varten, sitä ylevämpää jumalanpalvelusta varten, johon ei voi päästä mikään saastuttava.” Testimonies, osa 5, 491.

Vuonna 1863 Laodikean adventismista tuli laillisesti rekisteröity kirkko, ja se lakkasi olemasta liike. Tuolloin he “astuivat” kirkkohistoriaan. Vuonna 1863 Kristuksen kirkko astui lailliseen yhteyteen Yhdysvaltain hallituksen kanssa. Samana vuonna he myös ottivat käyttöön väärennetyn taulun korvaamaan Habakukin kaksi pyhää taulua. Heti kun toinen taulu oli valmistettu, profeettallisen historian näkökulmasta ne, joita Aaron esikuvallisesti edusti, valmistivat väärennettyä kuvaa.

Toinen käsky on täsmällisin varoitus epäjumalanpalvelusta ja kuvien palvomista vastaan. Siinä Jumala myös ilmaisee luonteensa kiivaana Jumalana. Siinä Hän myös esittää periaatteen, että Hän pitää tuomion jumalattomien yllä kolmanteen ja neljänteen sukupolveen asti. Kymmenen käskyä ovat Kristuksen luonteen kuvaus.

Kristuksen hylkäämisestä sekä sitä seuranneista seurauksista he olivat vastuussa. Kansakunnan synty ja kansakunnan perikato johtuivat uskonnollisista johtajista.

Eivätkö meidän aikanamme ole samat vaikutukset toiminnassa? Eivätkö monet Herran viinitarhan viljelijöistä seuraa juutalaisten johtajien jälkiä? Eivätkö uskonnolliset opettajat käännä ihmisiä pois Jumalan sanan selvistä vaatimuksista? Sen sijaan että he kasvattaisivat heitä kuuliaisuuteen Jumalan lakia kohtaan, eivätkö he kasvata heitä rikkomukseen? Monista kirkkojen saarnatuoleista kansalle opetetaan, ettei Jumalan laki sido heitä. Inhimillisiä perinnäissääntöjä, säädöksiä ja tapoja korotetaan. Ylpeyttä ja itsetyytyväisyyttä Jumalan lahjojen vuoksi vaalitaan, samalla kun Jumalan vaatimukset sivuutetaan.

”Syrjäyttäessään Jumalan lain ihmiset eivät tiedä, mitä he tekevät. Jumalan laki on Hänen luonteensa ilmaus. Se ilmentää Hänen valtakuntansa periaatteita. Joka kieltäytyy hyväksymästä näitä periaatteita, asettaa itsensä sen uoman ulkopuolelle, jossa Jumalan siunaukset virtaavat.” Kristuksen vertaukset, s. 305.

Kristuksen luonne on Hänen kuvansa, ja siihen sisältyy, että Hän on kiivas Jumala. Jumalan kiivaus ilmeni Kristuksessa, kun Hän kahdesti puhdisti temppelin. Ensimmäisessä temppelin puhdistuksessa opetuslapset, jotka näkivät tämän teon, johdatettiin silloin muistamaan, että Kirjoituksissa viitattiin Jumalan kiivauteen.

Ja juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin, ja tapasi temppelissä niitä, jotka myivät härkiä ja lampaista ja kyyhkysiä, sekä rahanvaihtajat istumassa. Ja tehtyään ruoskan nuorista köysistä hän ajoi heidät kaikki ulos temppelistä, niin lampaat kuin härätkin; ja kaatoi maahan rahanvaihtajain rahat ja kumosi pöydät. Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: Viekää nämä pois täältä; älkää tehkö minun Isäni huoneesta markkinahuonetta. Ja hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: Kiivaus sinun huoneesi puolesta on kuluttava minut. Joh. 2:13–17.

Raamatuissa sekä heprean että kreikan kielessä sana ”kiivas” on myös sana ”mustasukkainen”. Ne ovat sama sana. Kun Kristus puhdisti temppelin, Hän toi julki Jumalan mustasukkaisuuden, joka on Jumalan luonteen ominaisuus ja joka tunnistetaan toisessa käskyssä; se ilmenee erityisesti epäjumalanpalvelusta vastaan. Kun Mooses laskeutui vuorelta kahden taulun kanssa ja ymmärsi, mitä Aaron oli tehnyt ja mitä kansa oli tekemässä, hän murskasi nuo kaksi taulua. Nuo kaksi taulua olivat mustasukkaisuuden todellinen kuva, sillä ne olivat fyysisiä esityksiä, jotka osoittivat Jumalan olevan mustasukkainen Jumala. Kun Mooses murskasi nuo kaksi taulua, hän toi julki juuri sen mustasukkaisuuden, joka tunnistetaan toisessa käskyssä.

Ja Mooses kääntyi ja astui alas vuorelta, ja hänen kädessään olivat todistuksen kaksi taulua; taulut olivat kirjoitetut molemmilta puoliltaan; sekä toiselle että toiselle puolelle ne olivat kirjoitetut. Ja taulut olivat Jumalan tekoa, ja kirjoitus oli Jumalan kirjoitusta, tauluihin kaiverrettua. Kun Joosua kuuli kansan huudon äänen, heidän huutaessaan, hän sanoi Moosekselle: Leirissä kuuluu sotahuuto. Mutta hän sanoi: Se ei ole voitonhuudon ääni, eikä se ole tappionhuudon ääni; minä kuulen laulajien äänen. Ja kun hän tuli lähelle leiriä, hän näki vasikan ja karkelot; silloin Mooseksen viha syttyi, ja hän heitti taulut käsistään ja murskasi ne vuoren juurella. 2. Moos. 32:15–19.

Ne kaksi taulua olivat todistus Jumalan luonteesta. Jumalan luonne on se kuva, joka on määrää muodostua ihmisiin Kristuksen vanhurskauden kautta. Nuo kaksi taulua ovat mustasukkaisuuden todellinen kuva, ja Aaron oli valmistanut väärennetyn mustasukkaisuuden kuvan juuri sillä hetkellä, kun todellista mustasukkaisuuden kuvaa annettiin muinaiselle Israelille. Niillä, joissa Kristus on saanut muotonsa sisimmässä, on Hänen kuvansa ja Hänen vanhurskautensa puku, mutta Aaronin juhlijat tanssivat alastomina, sillä he olivat laodikealaisia. Laodikealaiset ovat ”kurjia, viheliäisiä, köyhiä, sokeita ja alastomia”.

Ja kun Mooses näki, että kansa oli paljastettu; (sillä Aaron oli saattanut heidät paljastetuiksi häpeäksi vihollistensa keskellä). 2. Moos. 32:25.

Vuonna 1856, seitsemän vuotta ennen kuin väärennetty kaavio laadittiin, sekä James että Ellen White tunnistivat, että liike oli siirtynyt laodikealaiseen tilaan. Vuonna 1863 adventismi oli hengellisesti yhtä ”alaston” kuin muinainen Israel oli kirjaimellisesti ”alaston” heidän tanssiessaan

väärennetyn mustasukkaisuuden kuvan ympärillä. Aaronin tekemä väärennös oli kullasta tehty epäjumala, mutta se oli vasikan kuva, joka on peto. Se oli pedon kuva ja myös kuva pedolle. Kultainen vasikka oli pedon kuva, mutta se oli myös omistettu niille jumalille, joiden Aaron vääramielisesti julisti vapauttaneen Israelin Egyptin orjuudesta.

Ja hän otti ne vastaan heidän kädestään ja muovasi ne kaivertimella, tehtyään niistä valetun vasikan. Ja he sanoivat: Nämä ovat sinun jumalasi, Israel, jotka johdattivat sinut Egyptin maasta. Kun Aaron näki sen, hän rakensi sille alttarin; ja Aaron kuulutti ja sanoi: Huomenna on Herran juhla. Ja he nousivat varhain seuraavana aamuna ja uhrasivat polttouhreja ja toivat yhteysuhreja; ja kansa istuutui syömään ja juomaan ja nousi sitten iloitsemaan. 2. Moos. 32:4-6.

Kultainen vasikka oli pedon kuva, mutta se oli omistettu väärille jumalille, ja siten se oli myös kuva (uhri) pedolle. Kuva oli tehty kullasta, joka on Babylonin vertauskuva, ja se oli vasikka, joka on pyhäkköpalveluksessa uhrin korkein muoto. Se oli omistettu Egyptin jumalille. Salaperäinen Babylon (sillä kaikki profeetalliset todistukset osoittavat maailman loppuun) muodostuu naisesta, joka ratsastaa pedon selässä. Peto, jonka selässä nainen ratsastaa, on Yhdistyneet kansakunnat (kymmenen kuningasta), ja se on lohikäärmeen, ateismin ja Egyptin vertauskuva. Nainen itse on Jumalan todellisen seurakunnan väärennös. Kultainen vasikka, jonka Aaron omisti Egyptin jumalille, oli Ilmestyskirjan seitsemännentoista luvun suuren porton esikuva; hän on Babylon (kulta), joka ratsastaa pedon (Egypti) selässä ja on väärennetty seurakunta (vasikka).

Samalla Aaron rakensi alttarin, joka, kuten juuri määriteltiin, edustaa Kristusta, todellista alttaria. Sen jälkeen hän perusti väärennetyn palvontajärjestelmän, sillä hän julisti seuraavalle päivälle juhlan Herralle. Aaronin kultainen vasikka oli pedon kuvaksi ja pedolle tehty kuva, ja se pystytettiin väärennetyn Kristuksen eteen, ja päivä erotettiin hänen väärän palvontajärjestelmänsä juhlistamista varten.

Yhdysvallat on se valta, joka pystyttää pedolle kuvan ja sitten pakottaa maailman seuraamaan sen esimerkkiä. Yhdysvalloilla on valta pakottaa tuo palvontajärjestelmä maailman päälle, ja se tekee niin pedon nähden, sen ”edessä”.

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen edessä ja saattaa maan ja ne, jotka siinä asuvat, kumartamaan ensimmäistä petoa, jonka kuolinhaava parani. Ilmestys 13:11, 12.

Synnin ihminen, joka on paavius, on Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua koskeva pedoista merestä nouseva peto. Kun Yhdysvallat puhuu lohikäärmeen tavoin pian tulevan sunnuntain yhteydessä, se alkaa silloin pakottaa maailmaa pystyttämään kuvan pedolle ”eteensä”. Peto, joka on Yhdysvaltojen (maasta nousevan pedon) edessä, on paavius (merestä nouseva peto). Paavius on Kristuksen väärennös, ja Aaron oli pystyttänyt kultaisen kuvansa väärän Kristuksen eteen, sillä Kristus on todellinen alttari. Aaron pani sitten toimeen väärän palvontajärjestelmän, kuten sitä edustaa sen juhlapäivän julistus, jonka oli määrä tapahtua seuraavana päivänä. Yhdysvallatkin pakottaa väärän palvontajärjestelmän, ja sekin liittyy väärennettyyn palvontapäivään.

Kun Mooses laskeutui vuorelta, kiista koski todellisen ja väärän mustasukkaisuuden kuvan välistä vastakkainasettelua – Kristuksen kuvaa tai Saatanan kuvaa. Väärennös koostui väärennetyistä Kristuksesta (alttari), väärennetyistä kokemuksesta (laodikealainen) ja väärennetyistä jumalanpalveluspäivästä (“huomenna on Herran juhla”). Kultaisen vasikan kapina edustaa pian tulevan sunnuntailain kapinaa, mutta se edustaa myös laodikealaisen adventismin kapinaa vuonna 1863.

Vuonna 1863 otettiin käyttöön väärennetty taulu peittämään Millerin unen jalokivet sellaisina kuin ne oli esitettyinä Habakukin kahdella taululla. Näitä kahta taulua olivat esikuvallisesti vastanneet ne kaksi taulua, jotka Mooses sai vuorella. Vuonna 1863 muodostettiin laillinen yhteys Yhdysvaltain hallituksen kanssa, mikä päätti milleriittiliikkeen ja rekisteröi laillisesti laodikealaisen liikkeen seitsemännen päivän adventtikirkoksi. Tätä suhdetta kuvasi Aaronin pedon kuvalle tekemä kuva, joka profeetallisesti määritteli kirkon ja valtion yhdistelmäksi; näin se esikuvallisti sitä, että milleriitit perustivat kirkon ja valtion välisen suhteen vuonna 1863, ja esikuvallisti myös Yhdysvaltoja pian tulevan sunnuntailain aikana.

Aaronin alastomasti tanssivat narrit, jotka edustavat Laodikean väärennettyä kokemusta, olivat aivan samanlaisia kuin milleriläinen liike oli tullut olemaan vuonna 1856. Aaronin tanssivien narrien edustama hengellinen kokemus asetettiin vastakkain Mooseksen kokemuksen kanssa, jossa ilmeni Jumalan luonteen pyhä kiivaus epäjumalanpalvelusta vastaan. ”Tanssi” on profetiassa petoksen vertauskuva, ja Aaronin tanssivat narrit edustivat myös sitä petosta, jonka Yhdysvallat saa aikaan pakottaessaan maailman ”tanssimaan” Nebukadnessarin soiton mukaan, samalla kun Tyyron portto laulaa laulujaan.

Vuonna 1863 Laodikean milleriläinen liike siirtyi laillisesti rekisteröidyksi Laodikean seitsemännen päivän adventistikirkoksi. Kuten aiemmissa artikkeleissa on osoitettu, vuonna 1863 Jeriko rakennettiin jälleen, sillä Jeriko on Laodikean vaurauden vertauskuva ja toimii Jerusalemin kaupungin väärennöksenä. Vuonna 1863 väärennetyn profeetallisen kaavion käyttöönotto edusti Aaronin, kultaisen vasikan ja tanssivien narrien historian toistumista. Sisark White on toistuvasti käyttänyt Punaisenmeren vapautuksen historiaa havainnollistaakseen varhaisen adventismin historiaa, ja tämä sovellus on täysin sopusoinnussa Mooseksen ja Aaronin historian kanssa kiistassa mustasukkaisuuden kuvasta.

Vuonna 1863 Laodikean adventismin ensimmäinen sukupolvi alkoi, kun kateuden kuva asetettiin porttiin (seurakuntaan), joka oli alttarin (Kristuksen) edessä. Tuo ensimmäinen sukupolvi sitten ”astui sisään” yhä pahenevaan kauhistusten historiaan.

Ja hän sanoi minulle: Ihmislapsi, nosta nyt silmäsi pohjoista kohti. Niin minä nostin silmäni pohjoista kohti, ja katso, alttariportin pohjoispuolella, sisäänkäynnin luona, oli tämä kiivauden kuva. Hesekiel 8:5.

Jatkamme näiden näkökohtien tarkastelua seuraavassa artikkelissa.

”Mikä on meidän tilamme tänä peljättävänä ja juhlallisena aikana? Voi, kuinka ylpeys vallitsee seurakunnassa, kuinka tekopyhyys, kuinka petollisuus, kuinka rakkaus pukeutumiseen,

kevytmielisyyteen ja huvitteluun, kuinka halu ylimpään valtaan! Kaikki nämä synnit ovat saattaneet mielen hämää, niin ettei iankaikkisia asioita ole kyetty erottamaan. Emmekö tutkisi Kirjoituksia, jotta tietäisimme, missä olemme tämän maailman historian kulussa? Emmekö tulisi ymmärtäväisiksi sen työn suhteen, jota meidän hyväksemme toimitetaan tänä aikana, ja sen aseman suhteen, joka meidän syntisinä tulisi ottaa, kun tämä sovitustyö on käynnissä? Jos meillä on vähäisintäkään huolta sielujemme pelastuksesta, meidän täytyy tehdä ratkaiseva muutos. Meidän täytyy etsiä Herraa vilpittömässä katumuksessa; meidän täytyy syvässä sielun murheessa tunnustaa syntimme, jotta ne pyyhittäisiin pois.

”Meidän ei tule enää viipyä lumotulla maaperällä. Lähestymme nopeasti armonaikamme päättymistä. Kysyköön jokainen sielu: Miten seison Jumalan edessä? Me emme tiedä, kuinka pian nimemme saatetaan ottaa Kristuksen huulille ja asiamme lopullisesti ratkaista. Mitä, oi mitä, nämä ratkaisut tulevat olemaan! Luetaanko meidät vanhurskaiden joukkoon, vai luetaanko meidät jumalattomien joukkoon?

”Nouskoon seurakunta ja katukoon luopumuksiaan Jumalan edessä. Herätkööt vartijat ja antakoot pasuunalle selvä ääni. Tämä on määrätty varoitus, jota meidän on julistettava. Jumala käskee palvelijoitaan: ’Huuda kurkun täydeltä, älä säästä, korota äänesi kuin pasuuna ja ilmoita minun kansalleni heidän rikkomuksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä’ (Jesaja 58:1). Kansan huomio on voitettava; ellei tätä voida tehdä, kaikki ponnistus on turha; vaikka enkeli taivaasta astuisi alas ja puhuisi heille, hänen sanansa eivät hyödyttäisi enempää kuin jos hän puhuisi kuoleman kylmään korvaan.

”Seurakunnan on herättävä toimintaan. Jumalan Henki ei voi koskaan tulla, ennen kuin se valmistaa tien. Sydämen tulee olla vakavan tutkistelun kohteena. Tulee olla yksimielistä, hellittämätöntä rukousta sekä uskon kautta Jumalan lupauksen omistamista. Ei tule olla, niin kuin muinaisina aikoina, ruumiin pukemista säkkikankaaseen, vaan syvää sielun nöyrytystä. Meillä ei ole vähäisintäkään syytä itsetyytyväisyyteen ja itsensä korottamiseen. Meidän tulee nöyryä Jumalan väkevän käden alle. Hän on ilmestyvä lohduttamaan ja siunaamaan totisia etsijöitä.” Selected Messages, kirja 1, 125, 126.